

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ל ע"א

פרשת צו

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (כ"ט ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּנוֹרָא. בְּגִין דְּלֹא יִתְיַהֵיב לִיה דּוּכְתָא לְאַסְטָאָה, וּבְגִין כֶּף עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלֵּילָה. מֵאֵן לֵילָה. דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּאִיהִי זֹאת לְאַתְדַּכָּא בַּר נֶשׁ מִהֵוּא רְעוּתָא.

תרגום לעברית

זאת תורה העלה. אמר רבי חייא, את הפסוק הזה בארנו בגון הזה: זאת תורת - זו כנסת ישראל. העלה - זו מחשבה רעה, שעולה על רצונו של אדם להסיטו מדרך האמת. היא העלה - היא היא שעולה להסטין על האדם, ורוצה לשרף אותו באש, כדי שלא ינתן לו מקום להשטין. ולכן, על המזבח כל הלילה. מי הלילה? זו כנסת ישראל, שהיא זאת, לטהר את האדם מאותו רצון.

טקסט הזוהר

על מוקדה, בגין דנהר די נור איהו אתר לאוקדא, לכל אינון דלא קיימי בקיומיהו, דהא עאלין לון ביהווא נורא דדליק ומעברי שולטניהון מעלמא. ובגין דלא תשלוט (ס"א אצטריך) על מוקדה כל הלילה, ואתכפייא ולא שלטא. (ע"כ תוספתא)

על מוקדה, משום שנהר דינור הוא מקום לשרף את כל אלו שלא עומדים בקיומם, שְהָרִי מְכַנִּיסִים אוֹתָם לְאוֹתָהּ אֵשׁ בּוֹעֶרֶת וּמַעֲבִירִים אֶת שְׁלִיטָתָם מִן הָעוֹלָם. וְכִדִּי שְׁלֵא תִשְׁלַט, (צריך) על מוקדה כל הליקה, ותכנע ולא תשלט.

טקסט הזהיר

כְּתִיב (מלכים א יט) וַהֲנֵה יְיָ עֲבַר וְגו' וְרוּחַ גְּדוֹלָה וְחֹזֶק וְגו'. רוּחַ גְּדוֹלָה דְּאִמְרוֹן, וְכְתִיב לֹא בְרוּחַ יְיָ. וְאַחֲרֵי הָרוּחַ רָעַשׁ דְּכְתִיב, (יחזקאל ג) וַתִּשָּׁאֲגֵי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רָעַשׁ גְּדוֹל. הָרִי רָעַשׁ אֲבִתְרִיָּה דְרוּחַ. וְאַחֲרֵי הָרָעַשׁ אֵשׁ, דָּא הוּא דְכְתִיב (דניאל ז) נְהַר דִּי נֹר נָגִיד וְנָפֶק מִן קַדְמוֹהִי וְגו'.

תרגום לעברית

כְּתוּב (מלכים א יט) וַהֲנֵה ה' עֲבַר וְרוּחַ גְּדוֹלָה וְחֹזֶק וְגו'. רוּחַ גְּדוֹלָה שְׁאִמְרוֹנוֹ, וְכְתוּב לֹא בְרוּחַ ה'. וְאַחֲרֵי הָרוּחַ רָעַשׁ, שְׁכְּתוּב (יחזקאל א) וַתִּשָּׁאֲגֵי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רָעַשׁ גְּדוֹל. הָרִי רָעַשׁ אַחֲרֵי הָרוּחַ. וְאַחֲרֵי הָרָעַשׁ אֵשׁ, זֶהוּ שְׁכְּתוּב (דניאל ז) נְהַר דִּינֹר יוֹצֵא וְשׁוֹפֵעַ מִלְּפָנָיו וְגו'. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, הֵינּוּ שְׁכְּתוּב (יחזקאל א) וְדָמוֹת הַחַיּוֹת מֵרֵאִיהֶם

טקסט הזהיר

רַבִּי יִצְחָק אָמַר הֵינּוּ דְכְתִיב, (יחזקאל א) וְדָמוֹת הַחַיּוֹת מֵרֵאִיהֶן כְּגִלְיָא אֵשׁ בּוֹעֶרֶת כְּמֵרֵאִה הַלְּפִידִים הִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת וְנִגְהָ לָאֵשׁ וּמִן הָאֵשׁ יוֹצֵא בָרֶק וְאַחֲרֵי הָאֵשׁ קוֹל דְּמָמָה דְקָה. קוֹל דָּא, קוֹל בִּתְרָאָה, דְּהִיא דְמָמָה, דְלִית לָהּ מְלָה פְּרָטָא, אֶלָּא הִיא דְמָמָה מִגְרָמָה. וְכֵד מִתְכַּנְּשִׁי עָלָהּ, הִיא אֲשֶׁתְּמַע בְּכֻלָּהּ עֲלָמִין, וְכֻלָּהּ מִזְדַּעְזְעִי מִנָּה. דְּמָמָה דְקָה, אֲמַאי הִיא דְקָה. בְּגִין (ס' א דאיהי) (דאטיא) זְעִירָא מְכֻלָּא.

כגחלי אש בערות כמראה הלפדים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש ומן האש יוצא ברק. ואחר האש קול דממה דקה, הקול הזה קול אחרון, שהוא דממה דקה, שאין לה דבר פרט משלה, אלא היא דוממת מעצמה. וכשמתפנסים עליה, היא נשמעת בכל העולמות, וכלם מזדעזעים ממנה. דממה דקה, למה היא דקה? משום (שהיא) (שבאה) הקטנה מכלן.

טקסט הזהר

רבי חייא אמר, אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה, דא אשו דיצחק. דכתיב, (בראשית כב) הנה האש והעצים, והיננו אש תמיד, דקיימא תדיר. והעצים, אלין עצים דאברהם, דכתיב ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר.

תרגום לעברית

רבי חייא אמר, אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה - זה אשו של יצחק, שכתוב (בראשית כב) הנה האש והעצים, והיננו אש תמיד, שעומדת תמיד. והעצים - אלו העצים של אברהם, שכתוב ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר.

טקסט הזהר

תנן, מאשא דיצחק נגיד ומטי להאי מזבח, ונפיק גומרא חד לסטר מזרח, וגומרא חד לסטר מערב, וגומרא חד לסטר צפון, וגומרא חד לסטר דרום, לד' זוויין דמדבחא, וכהנא אסחר לה לד' זוויין.

תרגום לעברית

שנינו, מהאש של יצחק שופע ומגיע למזבח הזה, ויוצאת גחלת אחת לצד מזרח, וגחלת אחרת לצד מערב, וגחלת אחת לצד צפון, וגחלת אחת לצד דרום, לארבע קרנות המזבח, והכהן מסובב אותה לארבע קרנות.

בְּמִדְבָּחָא (ס"א במזרח) אֵית כֹּכַשׁ חַד, בְּדִרְגִין יְדִיעָן. וְדִרְגָא תַתָּא, מְטִי וְנַחֲתִית לְתַהוּמָא
עֲלָא, מִגּוֹ שִׁית חַד. וּבִשְׁעָתָא דְאֵינוֹן גּוֹמְרִין מְטוּ לְד' זְוויין, חַד זִיקָא אֲתַעַר וְנַחֲתִית
לְהֵהוּא תַהוּמָא עֲלָא.

תרגום לעברית

בְּמִזְבֵּחַ (במזרח) יֵשׁ כֹּכַשׁ אֶחָד בְּדִרְגוֹת יְדוּעוֹת, וְהַדִּרְגָה הַתַּחְתּוֹנָה מְגִיעָה וְיִוָּרֶדֶת
לְתַהוֹם הָעֲלִיוֹן, מִתּוֹךְ שֵׁשׁ אַחַת. וּבִשְׁעָה שְׁאוֹתָן הַגָּחִלִים מְגִיעוֹת לְאַרְבַּע הַקְּרָנוֹת, רוּחַ
אַחַת מִתְעוֹרֶרֶת וְיִוָּרֶדֶת לְאוֹתוֹ הַתַּהוֹם הָעֲלִיוֹן.

טקסט הזוהר

וּבְהֵהוּא אֲתַר, אֵית חֲיִילִין חֲיִילִין דְּאִמְרֵי קְדוּשָׁ, בְּקַל רַב עֲלָא. וּמִסְטָרָא אַחֲרָא אִמְרֵי
קְדוּשָׁ, בְּקַל נְעִימוּתָא עֲלָא. וּמִסְטָרָא אַחֲרָא, חֲיִילִין אַחֲרָנִין דְּאִמְרֵי קְדוּשָׁ. וְכֵן לְד'
זְוויין. שִׁית מָאָה אֶלֶף רַבּוֹן חֲיִילִין בְּכָל זְוויָא אֲשַׁתְּכַח, וְעֲלִיָּהּ חַד מְמַנָּא, וְכֻלְהוּ
מִתְלַבְּשֵׁי אַפּוּדָא, וְקִיָּמִי לְסִדְרָא פּוֹלְחָנָא דְּמִדְבָּחָא לְקַבֵּל תַּתָּא.

תרגום לעברית

וּבְאוֹתוֹ מְקוֹם יֵשׁ צְבָאוֹת צְבָאוֹת שְׁאוֹמְרִים קְדוּשָׁ בְּקוֹל גָּדוֹל עֲלִיוֹן. וּמִצַּד אַחַר אוֹמְרִים
קְדוּשָׁ בְּקוֹל נְעִימוֹת עֲלִיוֹנָה. וּמִצַּד אַחַר צְבָאוֹת אַחֲרִים שְׁאוֹמְרִים קְדוּשָׁ. וְכֵן לְאַרְבַּע
הַקְּרָנוֹת. שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רַבּבוֹת צְבָאוֹת בְּכָל קֶרֶן נִמְצָאִים, וְעֲלִיָּהֶם מְמַנָּה אֶחָד, וְכֻלָּם
לְבוּשִׁים אַפּוּד, וְעוֹמְדִים לְסִדֵּר עֲבוֹדַת הַמִּזְבֵּחַ כְּנֶגֶד הַתַּחְתּוֹנִים.

טקסט הזוהר

בְּאַתַּר אַחֲרָא מִשְׁתַּכְּחֵי גִלְגְּלֵי יִמָּא דְנַהֲמִין, וְנַחֲתִין בְּדִרְגִין יְדִיעָן, וְתַמָּן חֲיִילִין אִמְרִין
בְּקַל נְעִימוּתָא, (יחזקאל ג) בְּרוּךְ כְּבוֹד יי' מִמְּקוֹמוֹ. וְכֻלְהוּ מִשְׁכְּחֵי בְּשִׁירָתָא, וְלֹא
מִשְׁתַּכְּחֵי בִימָמָא וּבִלְיָלְיָא, וְכֻלְהוּ מְסִדְרֵי שְׂבָחָא בְּקַל נְעִימוּתָא.

במקום אחר נמצאים גלי הים שנוהמים ויורדים בדרגות ידועות, ושם צבאות שאומרים בקול נעימות, פרוה כבוד ה' ממקומו. וכלם משבחים בשירה ולא שוקטים ביום ובלילה, וכלם מסדרים שבח בקול נעימות.

טקסט הזהיר

באתר אחר, משתכחי חיילין חיילין, קיימין בדחילו בזיע ברשתת, כמה דאת אמר (יחזקאל א) ונגה להם ויראה להם. (וגבה להם ויראה להם). וכלהו מסתפלי לגבי ההוא מדבחא דלעילא.

תרגום לעברית

במקום אחר נמצאים צבאות צבאות, עומדים בפחד, בזיע, ברשתת, כמו שנאמר (יחזקאל א) ונגה להם ויראה להם. (וגבה להם ויראה להם). וכלם מסתפלים אל אותו מזבח שלמעלה.

טקסט הזהיר

ובשעתא דמטי אשא דיצחק על גבי מדבחא, כמה זיקין סלקין ונחתין לכל עיבר, ומתלהטין מנייהו, כמה תקיפין מארי דחילא, גיברין דעלמא. ואלמלא דכהנא קאים על מדבחא, ומסדר אעין, לא יכיל עלמא למיקם קמניהו. מאלין גומריין וזיקין דנפקין, מתלהטין גביהון דאינון חיוון, כמה דאת אמר ודמות החיות מראיהם כגחלי אש בוערות כמראה הלפידים.

תרגום לעברית

ובשעה שמגיעה האש של יצחק על גבי המזבח, כמה זיקים עולים ויורדים לכל עבר, ולוהטים מהם כמה תקיפים בעלי כח, גבורים של העולם. ואלמלא שהכהן עומד על המזבח ומסדר עצים, לא יכול העולם לעמד לפנייהם. מאלה הגחלים והזיקים

שְׂיוּצָאִים, לֹוֹהֲטִים גְּבִיָּהֶם שֶׁל אוֹתָן חַיּוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּדְמוּת הַחַיּוֹת מְרַאֲיָהֶם כְּגִנְחָלִי
אֵשׁ בַּעֲרוֹת כְּמֶרְאֵה הַלְּפָדִים.

טקסט הזוהר

מִסְטָרָא דִּימִינָא דְאֵינּוֹן חַיּוֹן, אֶתְעַר רוּחָא חָדָא מְלַעֲיָלָא, נָשִׁיב וְיִתִּיב בְּהָהוּא אִשָּׁא,
וּמִתְלַהֲטָא וּמִתְבַּסְמָא, וְלֹהֲטִי, וְשָׂכִיד בְּזִיוּא יְקִירָא, וְנִהִיר לְכֻמָּה חַיִּילִין דְּקִיָּימִין
בְּסִטְרָא דִּימִינָא. מִסְטָרָא דְשִׁמְאָלָא, אֶתְעַר רוּחָא אַחֲרָא תְּקִיפָא, מִתְּבַר טַנְרִין, וְנָשִׁיב
(ס"א וִיתִיב) בְּהָהוּא אִשָּׁא, וְאֶתְתַּקַּף וְאֶתְגַּבֵּר. כְּדִין אֶתְלַבֵּשׁ מְנִיָּה הָהוּא רוּחָא דְמִסְטָרָא
דְשִׁמְאָלָא, וְנִהִיר (ס"א וְלֹהֲטִי) לְכֻמָּה חַיִּילִין דְּקִיָּימִין לְהָהוּא סִטֵּר. וְכֵן לְאַרְבַּע סִטְרִין,
לְד' מִשְׁרָיִין. וְכִלְהוּ מִתְבַּסְמִין בְּשַׁעֲתָא דְכֻהֲנָא סְלִיק עַל מִדְבָּחָא.

תרגום לעברית

מִצַּד זְמִין שֶׁל אוֹתָן הַחַיּוֹת מִתְעוֹרְרֶת רוּחַ אַחַת מְלַמְעָלָה, נוֹשֶׁבֶת וְיוֹשֶׁבֶת בְּאוֹתָהּ הָאֵשׁ,
וּמִתְלַהֲטֶת וּמִתְבַּשְּׂמֶת, וְלֹוֹהֲטֶת, וְשׁוֹכֶכֶת בְּזִיו יָקָר, וּמְאִירָה לְכֻמָּה צְבָאוֹת שְׁעוֹמְדִים
בְּצַד זְמִין. וּמִצַּד הַשִּׁמְאֵל מִתְעוֹרְרֶת רוּחַ אַחֶרֶת חֲזָקָה מְשַׁבֶּרֶת סְלָעִים וְנוֹשֶׁבֶת (וְיוֹשֶׁבֶת)
בְּאוֹתָהּ הָאֵשׁ וּמִתְחַזָּקֶת וּמִתְגַּבֶּרֶת. וְאִזּוּ מִתְלַבֵּשׁת מְנִיָּה אוֹתָהּ רוּחַ שֶׁמִּצַּד שִׁמְאֵל,
וּמְאִירָה (וְלֹוֹהֲטֶת) לְכֻמָּה צְבָאוֹת שְׁעוֹמְדִים בְּאוֹתוֹ צֵד, וְכֵן לְאַרְבַּעַת הַצְּדָדִים, לְאַרְבַּע
מַחֲנוֹת. וְכָלֶם מִתְבַּשְּׂמִים בְּשַׁעֲה שֶׁהִכְהִין עוֹלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ל ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי אֲבָא תַרִּין מִדְּבָחָאן אֵינּוֹן לְתַתָּא, וְתַרִּין לְעִילָא. חַד פְּנִימָאָה דְכָלָא,

אמר רבי אבא, שני מזבחות הם למטה, ושנים למעלה, אחד פנימי של הכל, שנקרבת בו הקטרת הפנימית ודקה, קשר האמונה, והפכה העליון מהכל קושר (מקטיר) את הקטרת הזו בקשר האמונה, וזה נקרא מזבח הזהב. ומכאן נקטר ונקשר קשר האמונה בקשר אחד. ומזבח אחד אחר שנקרא מזבח הנחשת, וזהו בחוץ, (גדול עליון) ומיכאל השר הגדול מקריב עליו קרבן נוח לקדוש ברוך הוא. ולמטה - מזבח הזהב ומזבח הנחשת, בזה קטרת, ובזה חלבים ואמורים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.